

Reportern Lennart Arnstad har oväntat avlidit i en ålder av 67 år – mitt i en nystartad frilanskarriär. Därmed förlorar Sverige en av sina främsta journalister. Lennart sörjs närmast av hustru Eva, barnen Henrik och Maria samt barnbarnen Movitz och Lo.

När Lennart år 2003 lämnade Aftonbladet efter 27 år höll han ett avskedstal som kännetecknar hans livsgärning. Han talade om ordet ”journalistförakt”, ett begrepp som han aldrig stött på bland personer han intervjuat och många gånger kunnat hjälpa emot överheten. ”Jag har bara träffat fina och ofta tacksamma människor”, sade Lennart. Han var en murvel i ordets rätta bemärkelse (själv älskade Lennart detta begrepp som andra anser föraktfullt). En tidningsman med bägge fötterna djupt planterade i Klarakvarterens forna trycksvårta och med händerna ständigt mentalt vilande på en Halda-skrivmaskins tangenter – även om han villigt bytte ut själva maskineriet mot datorer (och pappret mot sin blogg).

Lennart började sin karriär på Länstidningen i Södertälje 1956, men det var på Expressen karriären tog fart 1961 då han blev korrespondent i New York. År 1968 började han arbeta med sitt yrkeslivs tema – bostadsjournalistiken – på Allt i Hemmet, där han blev chefredaktör. Från 1976 arbetade han på Aftonbladet som med tiden blev det medium där han kände sig hemma (bortsett från ett kort avbrott på tidningen Storstaden under 1980-talet).

Lennart Arnstads journalistik är en vägvisare in i framtiden för svenska medier. Lennart var kvällstidningsjournalist i ordets finaste bemärkelse. Säljande löpsedlar kombinerade med ett sprudlande hjärta så gigantiskt att det plötsligt inte orkade längre, en vardag på motionscykeln. Fuskbyggen avslöjades lika skoningslöst som hycklande justitieministrars bostadsrättsaffärer. Ändå hördes sällan ett ont ord om Lennart – bara respekt och kärlek till en människa som satts till jorden för att göra den lite bättre och gladare. Han lyckades. Efter hans död har vår planet istället blivit tråkigare.

Men arvet efter Lennart – min far – består.

Nu sitter han i murvelhimlen, med sina fallna kamrater. De garvar och sjunger Lennarts egenkomponerade snapsvisor. Vi ses där, pappa!

Henrik Arnstad

FOTNOT. Alla som kände Lennart är välkomna på minnesstund 27 mars. Mer info på www.webbsidor.com.